

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Herrn H. Professore S. Almqvist.

Högädle Herr Hofsekreter,

Gunnige Herr Bröder.

Den gunstiga Skrifvelsen af den 1 sidstledne innehåller så många behageliga ämnen, at jag knapt kan förlåta mig sjelf, at hittills hafva dröjt med des besvarande. Känner mig nog sjelf, at icke erkänna huru litet jag bör taga til mig af det beröm, som min Bror behagat tillägga mig. Kan dock icke neka, at det smickrar mig, at hafva blifvit berömd af en så Berömdlig Man: Maxima Lauda est a laudato viro laudari. Hufvud-ämnet i Min Brors Bref är så viktigt och angenämt, at det mera fyller hjertat än Penan: det förra upfylldt af ömaste känslor och önskingar för våra k. Barn; den sednare instämmer förderskullt uti allt, som min Bror derom täckes skriva: det är utgången af Herranom, der före kunne vi ej annat än derom tänka, hoppas och säga allt godt. Ännu et ämne, som fätter mig sjelf i besynnerligaste förbindelse: jag menar de öfver, sånda intressanta Nova Litteraria. Jag har nyligen erhållit Paquetet, hvaruti de voro inlagda, och väntan derpå har försakat dröjsmålet i denna min Tacksägelse, hvilket min Bror benäget täckes ursägga. De många Vedermälen, som äfven deruti finnas af Min Brors outhörliga flit, arbetsamhet och allmänt kända uskfikning, styrka den tanka jag alltid haft, at min Bror sjelf bäst förtjenar det Namnet, som hun tillagt afl. Hof-Rådet Warmholz, at vara en af våre störste Svenske Litteratorer: jag må icke allenast säga den störste, utan en tid nästan den endaste; en mera tacksam efterverd, än til äfventyrt den närvarande, skal erkänna, at

min

4
dessa Oror varit den Förste och Först Epoque härnämnan.
Det är fördensskull högst angenämt, at både med Slägt- och
Vänfkap. land bliwa närmare förent med en Man, som är
så välförtjent af det Allmänna. Ingen ting skal fördensskull
vara mig angelägnare, än at vid alla tillfällen ådaga lägga
den fullkommeliga hörsagning och tillgifvenhet, hvarmed
stadsse framhånds

Min Värdfaste Broders

Pierp d. 12 Sept. 1791.

Ådmjukaftes Tjenare

E. J. Almqvist.

Svaret.

Min Hjerteligen Vördade Broders

Mer än gunstiga Oror har jag riktigt inkändigt, jämte
det icke mindre graciösa ifrån Fru Syster til min Dotter,
för hvilka dubbla vederbörligen af Godhet emot mit Illus.
jag aflägger härmedelst min admjukaftes och förbundnastes
tacksägelse.

uti allt hvad på mig och min k. Hustru ankomma kan
skal visserligen och med glädje göras, för at bidraga til
Oror Carl Gustafs Lycksalighet uti sin förestående förbindelse
med vår k. Dotter. Nu stå vi spelfve uti full flyttning, och
komme at bo på Regenerig-gatan, således uti dessa våra
älskade Barns granskap.

Denna Rubricering, både af Bibliothek och Illushäll, gör
at vi hafve alla dagar händerna fulla med gjöromål,
och at jag äfven som hastigast skrifer dessa rader.

ack!

5
Ack! Vördade Bröder! sätt mig icke så högt up, i anseende til
mina ringa och välmänta tjänster emot vår literatur. De äro utom-
des uti et dagligt aftagande, samt hvarvid ingen ting förloras:
ty många unge och vittne män skada nu både längre och fätkare
än jag kunnat göras; hvilket icke heller är underligt: ty jag
började skada omkring mig, då Horisonten var trängre, och just
mindre. Jag söker nu utomdes komma allt mer i lugnet,
skada ibland mina Paper, utgifva eller berga något undan
förödeljen, och söka förvarings-ställe åt det öfriga.

Af de Nyheter, jag ännu låter i det almäanna utgå, gör jag
mig visserl. en Skuldighet af at efterhand upvakta med.

Min Hustru ber om sin ödmjukaste Klätning til min Käraste
Bröders hela Hus;

äfsen som jag anhåller om min ödmjukaste Vårdnads förmälan
til sin Syster och vänsternofullaste Klätning til alla de k. Cousinerne;

frankhårdandes med Respekt och hjertelig Tilgifvenhet

Min Vördade Bröder

Storn Solm, d. 26 Sept.

1791.

ödmjukaste tjänare,

Gjörnell.

42

4

Til kungl. Secreteraren, Herr Jonas Carl Linnerhielm, på Ebbetorp
vid Calmar; dat. Captensruddeu, d. 20 Sept. 1791.

Min Egen Lilla Örna och Beskedliga Doror Carl!

Det behöf, at Du är så mycket min vän, som Du är, för at kunna förlåta
mig, som ej på så lång tid har skrifvit och svarat Dig på dina så
charmanta och vänsternofulla bref — men jag försäkrar Dig, at i
denma förförmelse äger mit hjerta ingen del: ty jag är nu så öngifven
och öferhopad af både glada, förensa och ängfliga Saker, at jag knappast
nu några oninuter före Postens afgång får det nöjet, at upfylla en så
kär Skuldighet — men hvarför sade jag: upfylla! Nästa lilla Dor Carl!
d.,